

Kazimierz Michałowski

Aleksandria (Egipt)

Informator Archeologiczny : badania 4, 269

1970

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

ALEKSANDRIA (Egipt)

Polska Stacja Archeologii
Śródziemnomorskiej Uniwersytetu
Warszawskiego w Kairze

Badania prowadził prof. dr Kazimierz Michałowski. Finansował rząd egipski. Jedenasty sezon badań. Dzielnica miasta z III w. p.n.e. — XIV w. n.e.

W sezonie 1970 kontynuowano prace rekonstrukcyjne i archeologiczne w centrum Aleksandrii, na terenie zwanym Kom'el-Dikka. Podobnie jak w latach poprzednich, prace koncentrowały się głównie w dwóch wielkich zespołach architektonicznych, a mianowicie w rzymskim teatrze i w monumentalnych łaźniach rzymskich.

Wśród prac rekonstrukcyjnych na terenie łaźni należy wymienić odtworzenie sklepień w najstarszej części budowli oraz częściową rekonstrukcję pieca w części południowo-zachodniej. O ile na terenie łaźni prace rekonstrukcyjne przebiegały równoległe z odsłanianiem dalszych części budowli (m. in. centralna część caldarium oraz portyk płn.) o tyle w teatrze, który już obecnie może służyć jako sala widowiskowa, zakończono ostatni etap rekonstrukcji. W sezonie 1970 na koronie widowni teatru ustawiono 5 kolumn marmurowych oraz zrekonstruowano dwie nisze w miejscu brakujących siedzeń górnych rzędów.

Prace archeologiczne prowadzone były pod kątem zakrojonych na znaczną skalę badań nad stratygrafią terenu. Przy południowym murze teatru kontynuowano rozpoczęte w poprzednich latach wykopaliska w dwóch sąsiadujących ze sobą sondażach wyodrębniając kilka warstw z okresu rzymskiego i koptyjskiego. Uzyskano bardzo bogaty materiał ceramiczny (ceramika typu Late Roman, lampki, ampułki św. Menesa, okazały zespół terakotowych figurek koptyjskich o przeznaczeniu kultowym), a także wiele monet późnorzymskich, wyroby z kości, szkła itp. W innej części Kom-el-Dikka, w zachodniej części łaźni, przystąpiono do systematycznego badania warstw arabskich.

W ścisłym związku z badaniami nad stratygrafią terenu przeprowadzono eksplorację trzech nekropoli arabskich.

W roku 1970, dzięki szczególnie aktywnej współpracy z Muzeum Grecko-Rzymskim i Gubernatoratem Aleksandrii, daleko posunięto prace nad stworzeniem „strefy monumentalnej” na Komel-Dikka. Na miejscu drewnianego płotu od strony miasta wzniesiono ogrodzenie murowane z bramą, od której nowo zbudowana droga prowadzi poprzez teren łaźni do teatru, łącząc je w ten sposób w jeden kompleks zabytkowy.